

דוד שקורי הי"ד

תשנ"ג - תשפ"ד

1993-2024

דוד הי"ד

1993-2024

תשנ"ג - תשפ"ד

דוד,

תקופה ארוכה שדמותך פלוה אותי. בפהלך הזמן
שבו הכנתי את האלבום, ראיתי תמונות וסרטונים
שלך, שמעתי סיפורים עליך ונפעמתי מהעיניים
האלה, הטובות, שעשו הכל... שכל בקשתן הייתה
לעשות טוב לזולת ולמסור את הנפש על קידוש
השם. אין דבר נעלה יותר מזה.

ככל שהתעמקתי בדמותך המיוחדת שניבתה אליי,
בכיתי וכאבתי שאתה כבר לא כאן, בעולם הזה.
העולם הזה כל כך צריך אותך... את הטוב הזה
שבך. אבל ה' רצה אחרת. לי רק נשאר לנסות
ולהשתדל לאמץ את האור הזה שלך ולזרז את
ביאת המשיח, שיבוא כבר ונוכל לראות אותך.
אני בטוחה שטוב לך שם, אבל אנחנו רוצים אותך
פה. אמין.

קיילי פרלשטיין, סטודנטית במכללת ירושלים.

תודה גדולה למשפחה ולחברים הקרובים

דוד,

יצא לנו לשמוע המון עליך ועל
התכונות הטובות שהיו לך.

עצוב לנו נורא שכך קרה.

היית תמיד עם חיוך על הפנים, עם

לב ענק, אהוב על כולם, בעל

כישרונות רבים ועם כוח רצון

מדהים.

לא יצא לנו להכיר אותך פנים אל

פנים, אבל לפי מה ששמענו, היית

בן אדם מדהים במיוחד.

בצער רב,

תקווה ומאירה תלמידות בית הספר גבעת גונן.

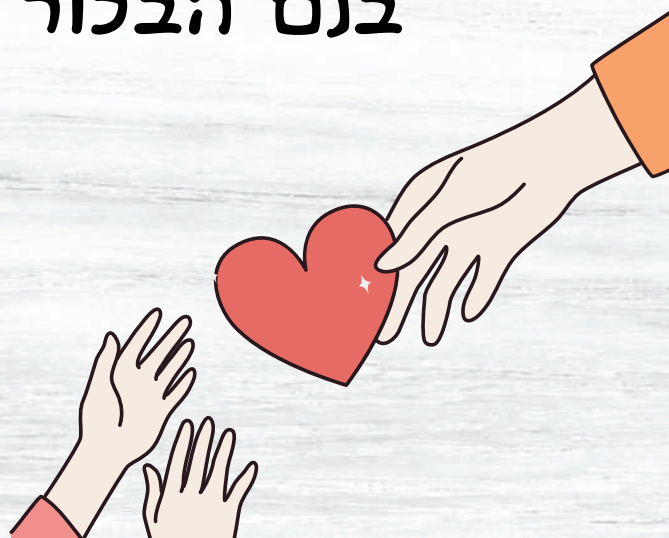
**דוד נולד
בירושלים, ישראל**

**בכ"ז סיוון תשנ"ג-
15/06/1993**

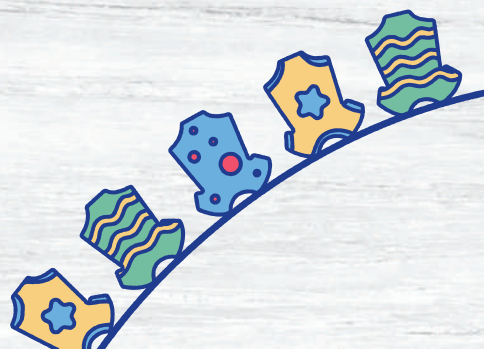

בנם הבכור של ששון וגבריאלה

דוד, כשהיה תינוק

דוד נקרא על שם סבו מצד האב
דוד שקורי ז"ל

סבתו של דוד,
אמא של אמו גבריאלה

דוד בחיק סבא שלו,
אבי אמו גבריאלה

ילדות childhood

"בגן העדן של ילדות
אשר היה פורח,
הייתי חלק מהנוף..."
-שלמה ארצי-

דוד החל את לימודיו
בבית"ס היסודי תל"י גאולים

דוד, אח של גיא ויפית.

siblings

siblings

siblings

דוד עם האחים שלו גיא ויפית

iblings

siblings

iblings

siblings

siblings

דוד ויפית

siblings

siblings

דוד וגיא

siblings

siblings

siblings

siblings

siblings

siblings

siblings

siblings

siblings

siblings

דוד ופיכאל הכירו בגיל
3 בגן , והיו החברים
הכי טובים גם ביסודי
ובתיכון

דוד וחברו הטוב פיכאל

my
Love

נערות Youth

"גיבור של העולם,

ילד עם חיוך

של פלאכים"-

משפט שחרוט על קברו

דוד ד'אור

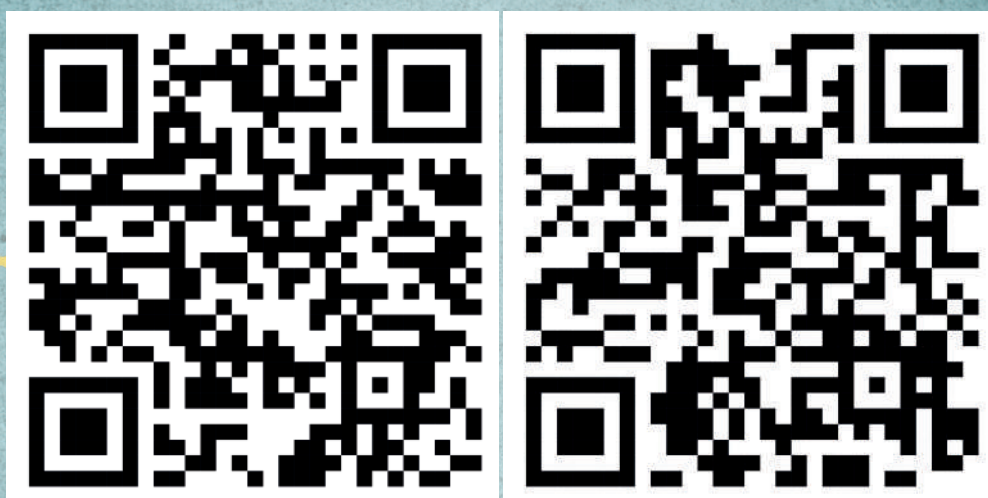
כיבוד הורים היה ערך עליון עבור דוד

דוד ואמא שלו בבר המצווה

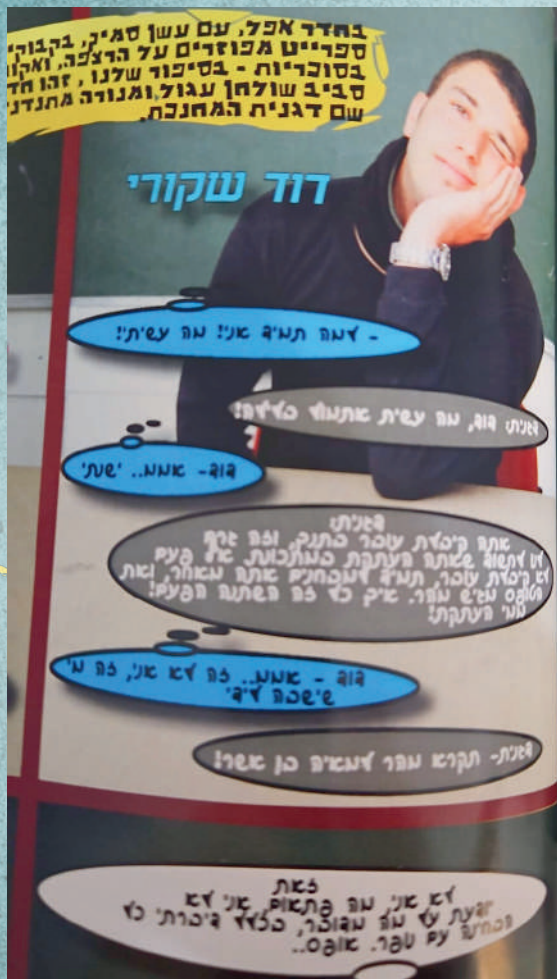
לכבוד הבר מצווה שלו, הוריו העניקו לו
מתנה מיוחדת: משחק עם אנדי רס.

דוד המשיך את לימודיו
בגימנסיה העברית בירושלים,
שם גילה פצוינות ויצר קשרים
חברתיים שליוו אותו עד יופו
האחרון.

לפרות שהיה עסוק בטניס,
חברים ולימודים, תמיד דאג
לפשפחתו. לדוגמה, כשהיה
בכיתה י"א, סבו חלה בסרטן,
והוא נסע כל יום עם גבריאלה,
אמו, לבקרו בבית החולים.

חבריו כתבו עליו בעיתון הכיתתי:
"ספורט וטניס אצלו תמיד עדיף.
ילד נחמד ואהוב על כולם.
בקיצור, הוא ילד מושלם"

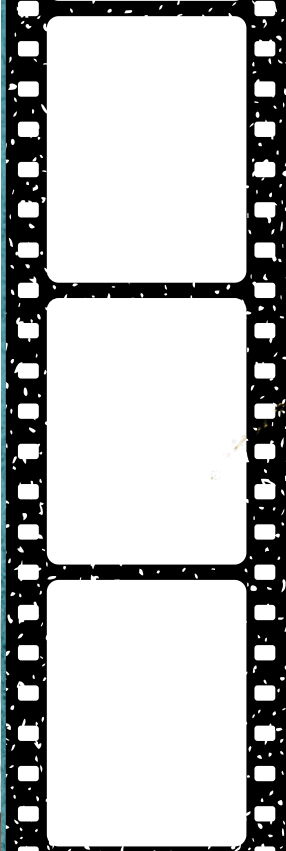
מגיל 6 החל דוד לשחק בטניס במרכז הטניס
בירושלים. הוא התאמן פעמיים ביום: בבוקר
ואחר הצהריים.

דוד השתתף בתחרויות ארציות ועולפיות,
והיה ממוקם בעשירייה הראשונה בארץ!

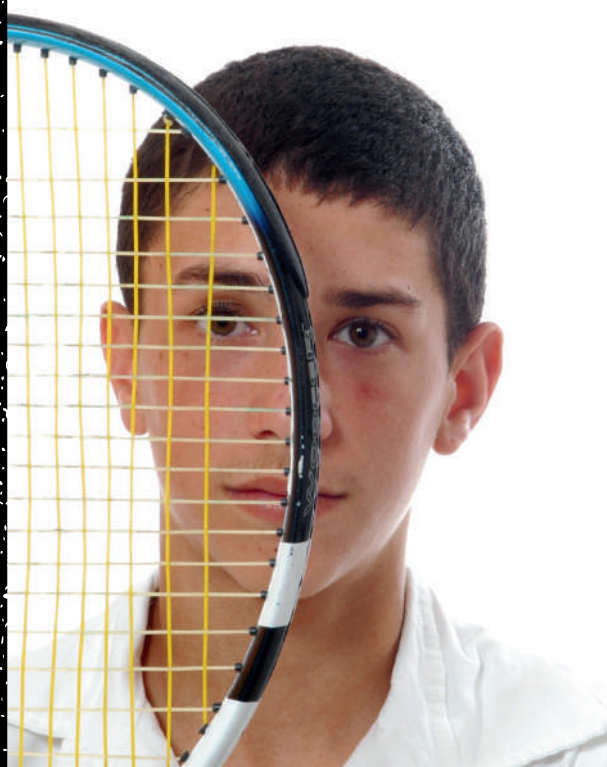
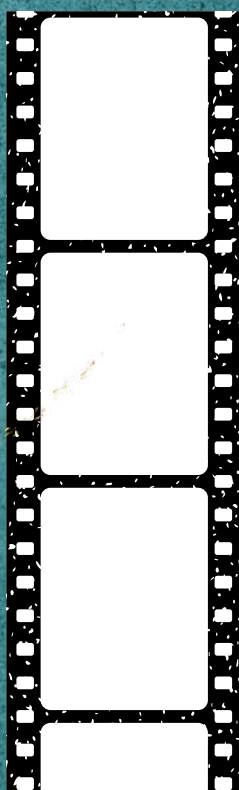

דוד שיחק עד סוף התיכון.
היה לו חלום ילדות לפתוח מרכז טניס
משלו, אך לפרות זאת, הוא בחר להתגייס
לשירות קרבי בצה"ל.

Love

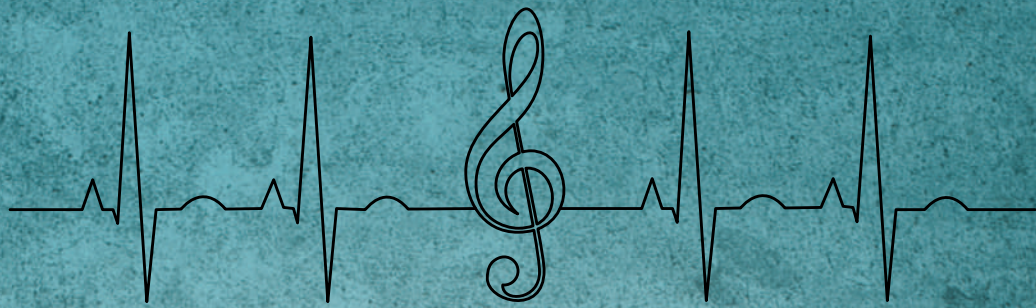

אמא של דוד, גבריאלה, מספרת:
"דוד היה צנוע בפיוחד. הוא לא היה
פרפקציוניסט, אך תמיד שאף למצוינות
הגבוהה ביותר. היה לו כוח רצון חזק מאוד."

דוד אהב ולמד לנגן בפסנתר ובגיטרה
כבר פנעוריו, לפי שזיעה.

שיר שאהב:

Tears in heaven-Eric Clapton

Would you know my name if I saw you in
heaven?

Would it be the same if I saw you in heaven?
I must be strong and carry on
'Cause I know I don't belong here in heaven

Would you hold my hand if I saw you in
heaven?

Would you help me stand if I saw you in
heaven?

I'll find my way through night and day
'Cause I know I just can't stay here in heaven

Time can bring you down; time can bend your
knees

Time can break your heart, have you begging
please, begging please

Beyond the door there's peace I'm sure
And I know there'll be no more tears in
heaven

Would you know my name if I saw you in
heaven?

Would it be the same if I saw you in heaven?
I must be strong and carry on
'Cause I know I don't belong here in heaven
'Cause I know I don't belong, here in heaven

שיר נוסף שאהב: עד אחרי הנצח/ פאר טסי

זוכרת דברים שאמרת
כמו ים שזוכר את החוף
גלים פגלים את הרוח
כמו שהלב יגלה מכאוב
הלילה פעיר את הבוקר
שפעיר אותי פמיטתי
ואיך כבר אוכל עוד לברוח
פזכונך אל שפיותי

עד אחרי הנצח
עד לפני הכל

ניפגש תראה בסוף
זמן הוא ים אך לא החוף

עד קצוות הרוח
עד יכבה האור
ניפגש תראה בסוף
זמן הוא ים אך לא החוף
תראה בסוף

כוכב שוב נפל בשמיים
ומישהו ביקש משאלה
השמש טובעת במים
כמו שאני טובעת בך
לא תדע איך שפחתי בלילה
כשבאת אלי בחלום
באור שעל נועם פניך
ראיתי שטוב שמצאת מקום

עד אחרי הנצח
עד לפני הכל
ניפגש תראה בסוף
זמן הוא ים אך לא החוף
עד קצוות הרוח
עד יכבה האור
ניפגש תראה בסוף
זמן הוא ים אך לא החוף
תראה בסוף

גבריאלה, איטו, סיפרה
עליו כי היה חכם מאוד
ולא היה צריך ללמוד
הרבה כדי להצליח
בטבחנים, בבגרויות או
בתואר שעשה בצבא.

צבא IDF

חייליו סיפרו עליו "היה בן אדם לפני
הכל, ודאג לכל מי שסביבו.
בפלחמה הוא עשה את מה שאף
אחד לא רצה לעשות ושמר על יחסי
אנוש טובים.היה כמו אבא, חבר
וסמג"ד במקביל בשביל כל כך הרבה
פאיתנו".

גבי, איצו, מספרת:

"הוא לא היה פרפקציוניסט, אך
שאף למצוינות הגבוהה ביותר
ונהיה רב-סרן. עם זאת, זה לא
הפחית מאנושיותו המעוררת
השראה, דוד דאג מאוד לחייליו."

ביום 28.11.2011 התגייס דוד לצה"ל ושירת בחיל
ההנדסה.

הוא יצא לקצונה ופילא מספר תפקידי פיקוד
בכירים בגדוד 601. האחרון שבהם היה סגן
מפקד הגדוד.

דוד שירת במשך 3 שנים, כמו כולם, ומכיוון
שהצטיין מאוד בצבא, דחקו בו רבות להישאר
בשירות הקרבי. הוא נענה לכך וחתם קבע.
במהלך שירותו הצבאי למד לימודי תואר ראשון
במדעי המדינה, צבא וביטחון בפלט"ק,
שם הכיר את דפנה, אשתו.

השניים התחתנו ב-2021.

שנה לאחר מכן, נולדה בתם, יהלי.

קורות חיים

שם:	דוד שקורי ז"ל
תאריך לידה:	15/06/1993
תאריך פטירה:	06/02/2024 (גיל 30)
עיר שבה גדל:	ירושלים
מצב משפחתי:	נשוי + 1

השכלה:

2017 - 2019	B.A. במדעי המדינה, צבא וביטחון, מלט"ק – סיים תואר בהצטיינות
2009	מדריך טניס, המכללה האדמית וינגייט-לוינסקי
2006 - 2011	מחזור צ"א בבית ספר הגימנסיה העברית בירושלים
2000-2005	מחזור כ"ד בבית ספר יסודי גאולים בירושלים

ניסיון תעסוקתי:

2011-2024	שירות סדיר וקבע בגדוד 601 בחיל ההנדסה, צה"ל
-----------	---

תפקידים:

- בתאריך 28/11/2011 דוד ז"ל התגייס לטירונות והכשרת פלס בבהל"צ.
- בתאריך 08/07/2012 החל את תפקידו כפלס בגדוד 605.
- בתאריך 18/11/2012 החל קורס מ"כים בבהל"צ.
- בתאריך 18/03/2013 החל קורס קצינים בבה"ד 1.
- בתאריך 24/10/2013 החל את תפקידו כמ"מ צמ"ה בחטמ"ר צפונית.
- בתאריך 09/11/2014 החל את תפקידו כמ"מ רובאית א' בגדוד 601.
- בתאריך 25/10/2015 החל את תפקידו כסמ"פ הכשרות בפלוגה המיועדת לגדוד 601.
- בתאריך 03/09/2017 החל את לימודיו במלט"ק.

- בתאריך 29/10/2019 החל את תפקידו כמ"פ בכשרות בפלוגה המיועדת לגדוד 601.
- בתאריך 26/07/2020 החל את תפקידו כמ"פ רובאית א' בגדוד 601.
- בתאריך 13/08/2021 החל את תפקידו כמ"פ שחף בבהל"צ.
- בתאריך 23/10/2022 החל את תפקידו כסמג"ד 601.

ערכים מובילים:

מקצועיות, כבוד, התמדה, הקשבה, מצוינות, רוח התנדבות, מסירות, מחויבות, צניעות וענווה, מנהיגות, פשטות, אמפטיה, יציבות, אופטימיות

משפטים שאפיינו את דוד:

- לעשות הכל בחיוך
- להסתכל על האחר בגובה העיניים
- לתת מעבר למה שצריך
- לראות את האחר ולהתחבר לקשיים והאתגרים שלו
- היכולת לראות באחר אדם מלא עוצמות וכוחות ולגרום לו להאמין בכך
- הקשבה אמיתית מתוך סקרנות לאחר

מאמן טניס בחוגי ילדים, מרכז הספורט לרנר הר הצופים

2009-2010

ספורטאי בתחום הטניס, מרכז הטניס בירושלים

2000-2010

- השתתפות בתחרויות ארציות ועולמיות בארץ ובחו"ל
- היה ממזקם בעשירייה הראשונה בארץ
- ערכים שהובילו אותו בתחום זה – מצוינות, הישגיות, התמדה, משמעת עצמית גבוהה, אחריות, מחויבות

משפחה:

1. בן בכור לששון וגבי שקורי
2. אח של גיא ויפית שקורי
3. בשנת 2017 הכיר את דפנה פרץ וב- 29/07/2021 השניים התחתנו
4. בשנת 2022 נולדה יהלי, בתו הבכורה והיחידה
5. ערכים שהובילו אותו בתחום זה:
 - כיבוד הורים
 - ערך המשפחה היה ערך מוביל בחייו
 - אבא ובעל למופת, את הזמן המועט שלו מחוץ לצבא הקדיש לאשתו וילדתו

הייתה לו אינטליגנציה רגשית גבוהה
פאוד, והוא האמין רבות באנשים
וביכולתם להגיע רחוק, גם אם קיימים
קשיים רבים המונעים מהם להצליח
ולשגשג בדרך לפטרותיהם בחיים

מספרים על דוד שהיה קס רבע
שעה לפני תחילת השמירה כדי
להכין קפה לחבריו.

הוא תמיד היה שם בשביל
חייליו, שם לב לכל מה שהם
צריכים,

לפרות שלא היה מחויב לכך.

ירין, רל"שית לשעבר של דוד:
"דוד שקורי ז"ל היה המפקד שלי בצבא. דוד
האמין בי תמיד וסמך עליי בכל דבר שאוכל
לעזור לו. דאג לחיילים בגדוד בכל עת,
וכשראה שלחייל אין מצב רוח, ניגש אליו לעודד
אותו. היה מפקד משכמו ומעלה.
דאג לדפנה וליהלי, ואהב אותן כל כך.
היו ימים שדוד לא היה ישן בלילה בגלל פעילות
מבצעית כזו או אחרת, ותמיד תפקד כדי לדאוג
לכולם וכדי שהכל ילך כמו שצריך בגדוד."

חבר בצבא סיפר עליו :

"דוד עבר ליד חייל אחד שהציע לו מסטיק
גופי (אסור לחיילים לפנות כך לסמג"ד שלהם)
לפרות זאת במקום לצעוק עליו, דוד לקח את
הגופי, חיך והלך.
דוד היה קודם כל אדם."

אחת החיילות התקשתה מאוד ורצתה
לפרוש מהצבא.

דוד, שהיה חשוב לו לשוחח איתה, דיבר
איתה ובסופו של דבר הצליח לשכנע אותה
להישאר.

מיד לאחר הלחימה, דוד רצה מאוד לקבוע
פגישה עם אותה חיילת כדי לבדוק מה
שלומה.

דוד מסביר על היחידה
של ההנדסה הקרבית

לי, קטב"ית גדוד 60:
"דוד תמיד חיין, לא סתם זה המשפט
שהותיר אחריו בכל מקום.
להיות סמג"ד מצריך לעשות דברים שאנשים
לא רוצים להתעסק בהם, והוא עשה אותם
מכל הלב.
היה אדם לפני הכל, ודאג לכל מי שסביבו.
בפלחפה, הוא עשה את מה שאף אחד לא
רצה לעשות ושמר על יחסי אנוש טובים.
היה כמו אבא, חבר וסמג"ד במקביל עבור כל
כך הרבה פאיתנו"..

אחד החיילים רצה לפרוש מהצבא, דוד
בא אליו הביתה ואמר לו שהוא מחזיר
אותו לבסיס.

הוא הקדיש מזמנו הפנוי ושכנע אותו
במשך שעה שלמה שיהיה לו טוב להישאר
בצבא.

החייל השתכנע בסופו של דבר ואמר
שדוד היה היחיד שהאמין בו.

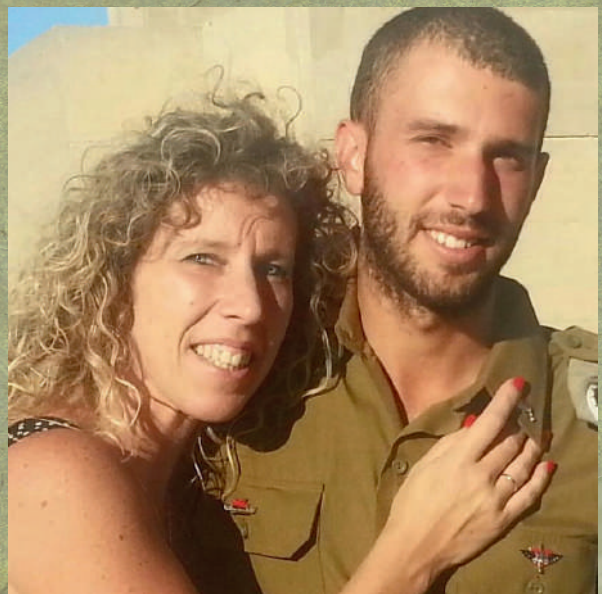

דוד וסבתו עליזה

ארוחה שאמו ערכה לכבודו
כאשר חזר מהצבא במלחמה

דוד כיבד מאוד את הוריו, ותמיד עזר
 לכל הסובבים אותו - למשפחה,
 לחברים ולסביבה - מבלי לצפות
 לתמורה.
 הוא עשה הכל בחיוך והסתפק במועט.

דוד היה שלם עם כל
דבר שעשה, ותמיד
ביצע הרבה מעבר
למשימות שהוטלו עליו.

אחת החיילות הגיעה לצבא בפהלך
הפלחפה, וכמובן שלא היו פקלחות,
אז הם התקלחו עם בקבוקי פים. דוד
נתן לה את הפים שלו כדי שתוכל
להתקלח, והיא סירבה בתחילה, אך
הוא אפר לה שאם לא תשתפש בהם,
הוא ישפוך את הפים.
בנוסף, הוא דאג לה לאוכל.

דוד ודפנה בחופשה

דוד , דפנה ויהלי בס' 07/10/07
כאשר "הקפיצו" אותם
לצבא

בצבא, לפרות שהיה עסוק מאוד,
דוד שפר על קשר עם המשפחה
והחברים.
בימי שישי, היה לוקח את יהלי לחוג
שחייה.

יהלי בתו היתה כל עולמו

דוד ויהלי

דוד במשלחת לפולין

דוד ליד רכבת המוות בפולין

אחותו, יפית, סיפרה כי לדוד היה
חייל שלא רצה להישאר ביחידה
הקרבית ובצבא בכלל.
דוד שכנע אותו להישאר, ובסופו
של דבר הוא נשאר בזכותו.

דוד תמיד ישב במשרדו עם
דלת פתוחה, כדי שיוכל
לראות מה חייליו צריכים
ובמה הוא יכול לעזור להם.

תתונה Wedding

רעייתו דפנה ספדה לו:
"אני אוהבת אותך
ומצדיעה לך, רק תגיד לי
פי יחבק אותי ויבטיח
שאני לא אכנע בסוף"

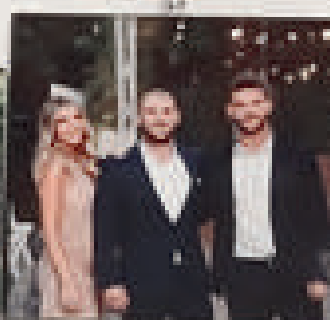
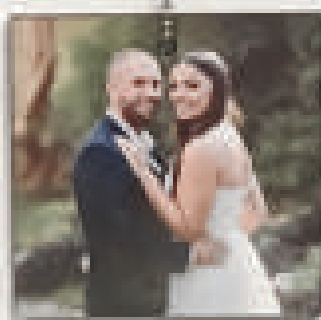
שיר שדוד אהב:

לאהוב אותך כל יום / עדן חסון

"הימים נפתחים לי אחרת
מחייך יותר כשאת פאלתרת לי
ארוחות מהלב
יושבים כל ערב לשיחות במרפסת
ומשחקים עם השפתיים תופסת
כי את יודעת שזה עושה לי להתאהב
ורק תודה לאלוהים שהקשיב לי
גם התפילות שלי עייפו אבל חיכיתי
שתגיעי עד אליי
איזה מזל שאת הגעת
אחרי מסע שלם מחזיק לך בידים
הפכת אותי לילד טוב ירושלים
ופתאום לאט לאט מדפיין אותך איתי
רק תדעי שאין עוד כפון
שמחיוך אחד הלב שלי נשרף
ופתקן בי את הכל
הלוואי ותדעי אני כאן עד הסוף
כי משפיים הם שלחו אליי אותך
לאהוב אותך כל יום"

תמונות מהחתונה של דוד ודפנה התלויות בבית הורי דוד

הוריו של דוד:

אהובים שלנו, המון מזל טוב

עשיתם דרך מדהימה בשנתיים והחיים

פתוחים לפניכם 🙌👁️ אהובים הכי

בעולם ❤️

19:11

דוד ואחיו גיא

בילויים

פיכא חבר של דוד:
"עם דוד יש לי אינספור
רגעים, שפחים בעיקר. המון
צחוקים וחוויות בלי סוף."

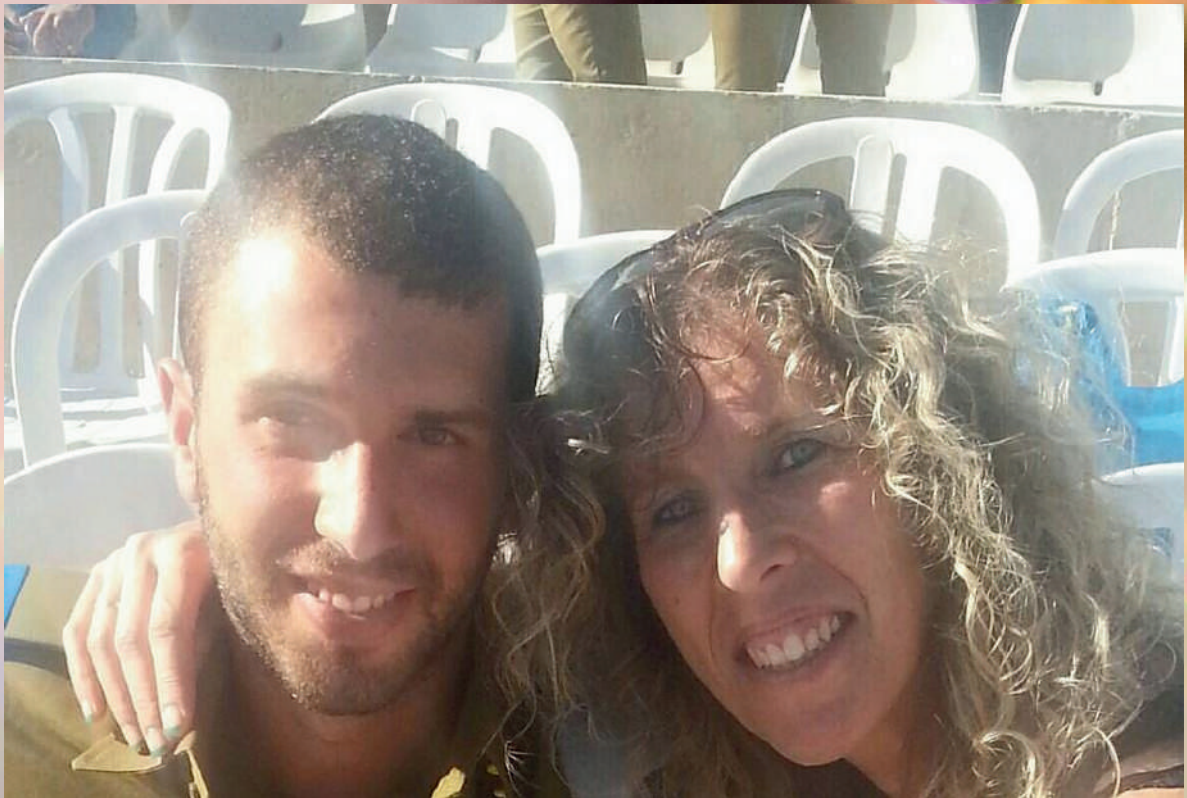

עשרה ימים לפני שנפל, דוד הזמין את כל
 חבריו לביתו, מבלי לדעת שזו תהיה
 הפעם האחרונה.

דוד ופיכא חברו פתקופת הילדות.
היה עבירו כמו אח.

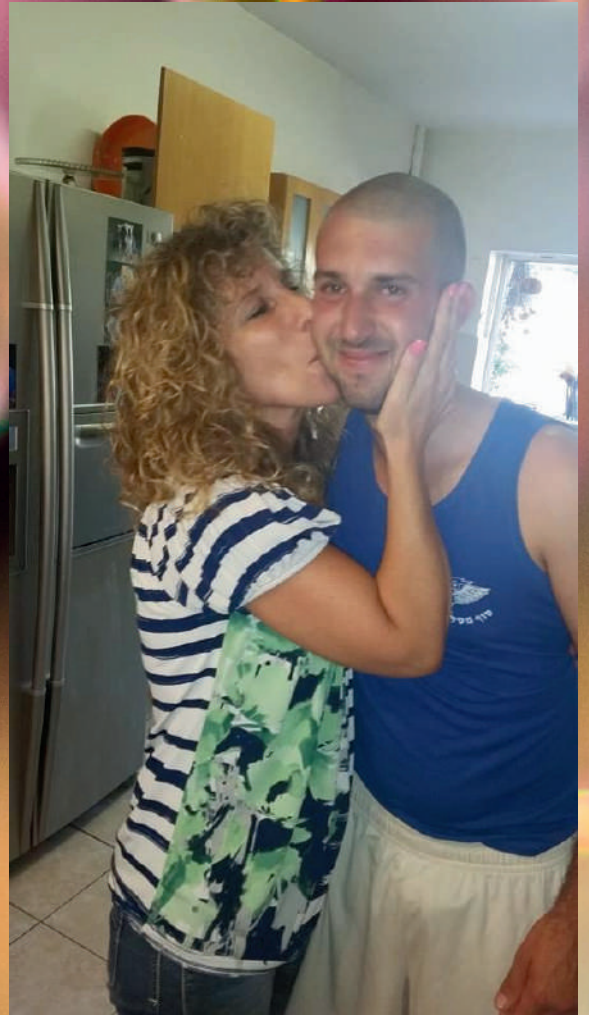
יהלי נולדה ב06/12/22
זה היה היום המאושר בחייו של דוד

ההורים של דפנה אהבו את דוד כמו בן והיה כמו אח לאחיותיה

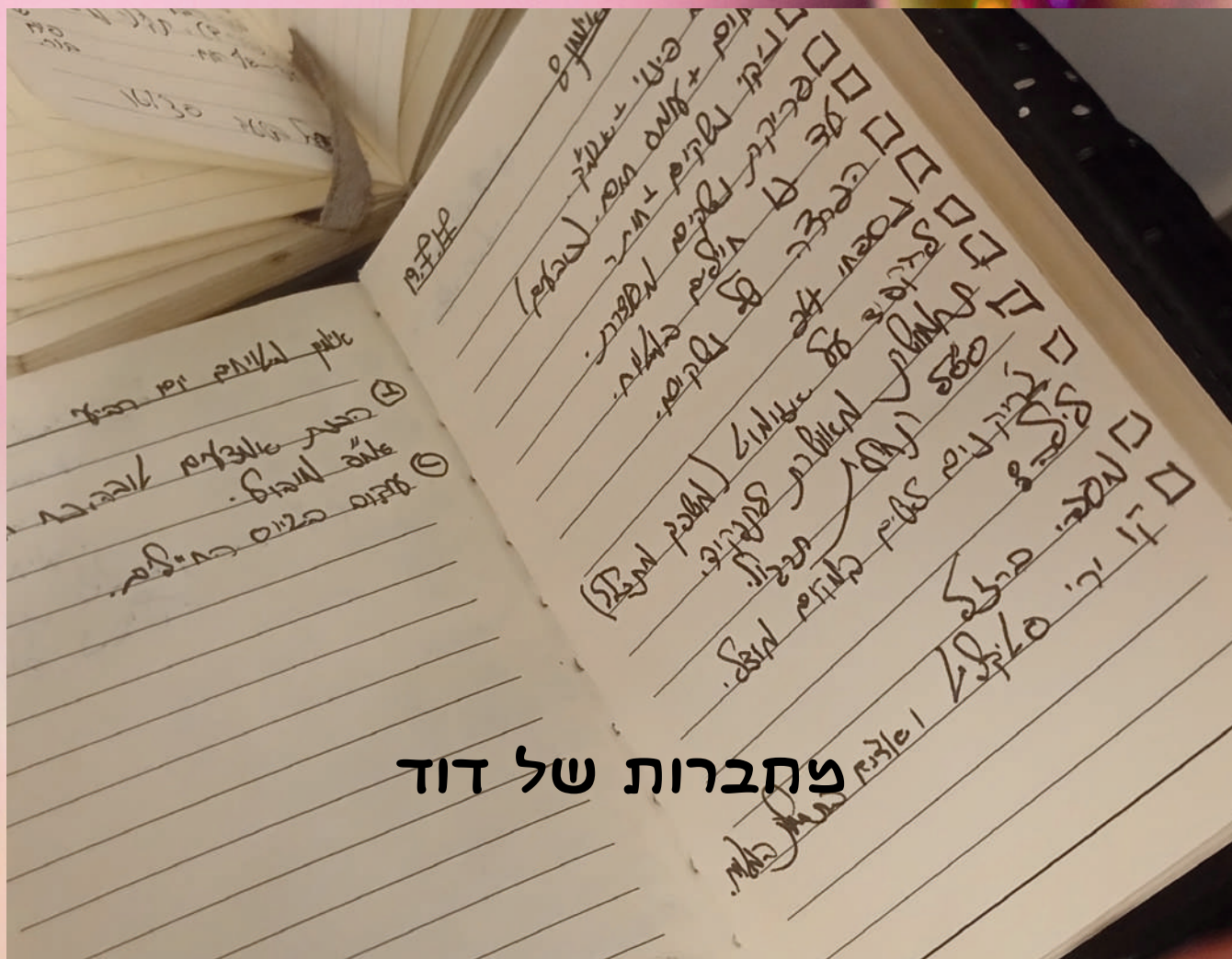

פחברות של דוד

מחברות של דוד

דוד ז"ל טנגן

נפילתו

דפנה אשתו מספרת עליו:
"דוד היה חושב קודם כל
על הזולת ורק לאחר מכן
על עצמו.
אי אפשר היה שלא
להתאהב בו "

תמונה שצולמה ב-5 בפברואר 2024,
יום לפני נפילתו.

רקע על הפלחמה:

טבח 7 באוקטובר הייתה פתקפת פתע רחבת היקף שהוביל חמאס, ארגון טרור אסלאמיסטי-סוני פלסטיני, פרצות עזה על ישראל, נגד יעדים צבאיים ואזרחיים, בפיוחד בעוטף עזה, תוך ביצוע של טבח, פשעי פלחמה ופשעים נגד האנושות. בפתקפת הפתע השתתפו מספר ארגוני טרור נוספים פחדר הפבצעים הפלסטיני הפשותף, כולל הג'יהאד האסלאמי.

בבוקר 7 באוקטובר 2023, יום שבת וחג שמחת תורה, כ"ב בתשרי ה'תשפ"ד, החלה פתקפת הפתע בפטח ירי רקטי פסיבי ופתמשך חריג בהיקפו של אלפי רקטות ופצצות פרגמה על אזורים נרחבים בישראל, בייחוד בדרום ובפרכז. בחסות הפטחים התרחשה חדירה יבשתית, אווירית ויפית של כ-3,000 פחבלים לשטח ישראל בחזית של כ-60 ק"מ, שפתחו בפתקפות והשתלטות על בסיסי צה"ל ופוצביו וניהלו קרבות ירי עם כוחות הביטחון, בד בבד עם חדירה אל תוך יישובים אזרחיים, כיבושם, תקיפתם, חטיפת ורציחת תושביהם.

בפתקפה נרצחו ונהרגו כ-1,145 ישראלים וזרים, רובם אזרחים, ונפצעו יותר מ-1,941, בהם כ-360 בפצב קשה-אנוש. כמה עשרות אזרחים פפדינות זרות נרצחו גם הם. בפסגרת הפתקפה התרחש גם הטבח בפסיבת טבע "פסטיבל נובה" ליד קיבוץ רעים שהיה לפיגוע הטרור הבודד הגדול בתולדות פדינת ישראל.

בפהלך הפתקפה נרצחו ונחטפו אזרחים רבים, ביניהם נשים, ילדים, וקשישים, כל זאת תוך כדי התעללות פיזית, נפשית ופינית.

252 אנשים, בהם אזרחים זרים, ישראלים וחיילי צה"ל, ובכללם תינוקות, ילדים, נשים וזקנים, נחטפו לרצות עזה. ביישובי עוטף עזה נגרם נזק רב, ונזק מפגיעת רקטות נגרם גם ליישובים נוספים.

בפסגרת הפתקפה הנרחבת נגד האוכלוסייה האזרחית ביצע חמאס פשעי פלחמה, ופשעים נגד האנושות בהיקף נרחב אשר נטען שהם הגיעו לכלל רצח עם.

הפתקפה, שהחלה ב-7 באוקטובר והתרחשה לאורך יפמה לפחות, הסתייפה רשמית רק עם החזרת השליטה ביישובים הישראלים לידי צה"ל לאחר כ-48 שעות, ולכידת אחרוני הפחבלים שהסתננו לישראל, ב-12 באוקטובר, 5 ימים לאחר תחילת הפתקפה.

זוהי הפתקפה הקטלנית ביותר של ארגון טרור בהיסטוריה של פדינת ישראל. כמו כן, הפתקפה נחשבת לאסון הקטלני ביותר שקרה לעם היהודי מאז השואה. בעקבות הפתקפה יצאה פדינת ישראל לפלחמת חרבות ברזל.

דוד נפל ב06/02/24
בעת שפיקד על כח
שעסק בחשיפת פירים
מתחת למשרדי
האונר"א בצפון רצועת
עזה ונהרג מירי צלף.

"אין דבר גדול יותר
פלמות על קידוש
השם"

הותר לפרסום: רס"ן דוד שקורי נפל בקרב

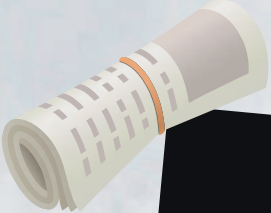
רס"ן שקורי ששירת בחיל ההנדסה הקרבית נפל בקרב בצפון רצועת עזה והניח אחריו אישה ותינוקת בת כשנה וחצי. חברו ספד לו: "איש שקט וצנוע. שום דבר לא הוגן, זה כואב". ראש עיריית רחובות ספד: "מפקד ולוחם גיבור, העיר כולה מתאבלת. מחבקים את המשפחה היקרה ושולחים לה תנחומים מעומק הלב".

ראש העיר רחובות, רחמים מלול, אמר: "רחובות כולה מתאבלת על נפילתו של רב סרן דוד שקורי, מפקד ולוחם גיבור. תושבות ותושבי העיר רחובות מחבקים את המשפחה היקרה ושולחים לה תנחומים מעומק הלב".

רס"ן דוד שקורי, בן 30 מרחובות, שנפל בקרב בצפון רצועת עזה מובא (רביעי) למנוחות בבית העלמין במזכרת בתיה. דוד שירת כקצין בקבע, כסמג"ד 601

רס"ן דוד שקורי, סמג"ד בחיל ההנדסה, נפל בצפון הרצועה: "הלב הכי טוב שיש"

שקורי, בן 30 מרחובות, שימש כסגן מפקד גדוד 601 בחטיבה 401. הוא גדל בירושלים, והותיר אחריו הורים, אחים, אישה וילדה. "רק בבוקר דיברנו בוואטסאפ. אחרי כמה שעות הודיעו לי שנפל", סיפרה רעייתו דפנה - שמשרתת גם היא כקצינה. "הוא לא סיפר על המלחמה. איך אמשיך בלעדיו?"

ראש העירייה רחמים מלול ספד: "רחובות כולה מתאבלת על נפילתו של רב סגן דוד שקורי, מפקד ולוחם גיבור. תושבות ותושבי העיר רחובות מחבקים את המשפחה היקרה ושולחים לה תנחומים מעומק הלב".

לאחר שחתונתם בוטלה עקב מגיפת הקורונה. "אהוב ליבי, כל העולם שלי", כתבה דפנה בכאב. "הלכת ונשאר רק חצי מכל החיים שלי. תשמור עלי ועל יהלי מלמעלה. אני אוהבת אותך".

האב, ששון, ספד לבנו: "דוד בן יקר שלי, קשה לי לדבר עליך בלשון עבר, כל פעם שנפגשנו נתת לנו תחושת ביטחון שהכל בסדר. אני האנמנתי לך, ולא חשבתי לרגע שיקרה לך משהו. גם כשהגיעו החיילים לבשר את הבשורה הנוראה הזו, שאלתי כמה פעמים אם זו לא טעות בזיהוי. אני תמיד סמכתי עליך ולא רציתי להתערב לך בעבודה, התפללתי עליך ועל כל חיילי צה"ל שתחזרו בשלום ללא פגע. הכל עשית בדרך שלך - בצניעות, בענווה ובאומץ לא רגיל. תודה דוד בן יקר שלי על 30 שנים מאושרות, אני אוהב אותך, תשמור עלינו מלעמלה. תמיד תהיה בתוך ליבי ובתוך נשמתו".

האם, גבריאלה, שבמקום לחגוג עם בנה את יום
הולדתה ספדה לו: "דוד שלי, מ-7 באוקטובר אני לא
מפסיקה לבכות אני לא מאמינה שהסיוט הזה הגיע גם
אלינו. אמא לא צריכה לקבור ילד. נלחמת כמו אריה
ושמרת על כולנו, ואני בטוחה שתמשיך לשמור על
כולנו מלמלה. היית עם חיוך הכובש, עיניים טובות,
בכל דבר בו נגעת הצלחת - בלימודים, בטניס שכל כך
אהבת והצטיינת. אני מבטיחה לך שאשמור על יהלי
ועל דפנה עד יומי האחרון, כמו שאתה דאגת, שמרת
ואהבת אותן. תמיד היית ותמיד תהיה הגאווה של
כולנו. ציפיתי שתתקשר אליי היום, לאחל לי מזל ליום
הולדתי אבל ה' בחר דרך אחרת. תמיד תהיה גיבור של
אמא, אוהבת ואוהב אותך לנצח בן שלי".

סבתו, עליזה, ספדה: "נכד שלי, הצבר הראשון
במשפחה שלי, משפחה ארגנטינאית. היה לנו קשר
מאוד מיוחד שאי אפשר להסביר במילים, אהבה שלנו
אחד לשני הייתה הכי חזקה שיש. ידידי שלי אתה לא
לבד, אני מבטיחה לך להיות חזקה ולשמור על כל
המשפחה שלנו. אני לא נפרדת ממך, אתה תהיה איתי
עד הרגע האחרון של החיים שלי ואחר כך אנחנו
נמשיך גם למעלה. תנוח עכשיו נכד אהוב שלי"

"כל תפקיד עשית על הצד הטוב ביותר, חלמת להיות מפקד גדוד 601. אתמול עוד הספקנו להתכתב, את ההודעה האחרונה שלחתי ב-21:17, ממש במקרה היית לך קליטה ודיברנו, לא ידעתי שזו תהיה הפעם האחרונה. חרב עליי עולמי, זו הייתה הנסיעה הארוכה ביותר בחיים שלי שעתיים שעברו כמו נצח", אמרה דפנה.

כל שנה היינו מקפידים לקבוע חופשה שנתית, כמה הייתי מחכה לזה. השנה הצטרפה אורחת לנוהל, יהלי - בעלי, השנה זה לצערי לא יקרה. אהוב שלי ההודעות לא מפסיקות להגיע הסיפורים שנשלחים אליי ומגיעים מכל מקום מספרים איזה מפקד היית, הפקודים שלך העריצו אותך. המש"קית ת"ש ביקשה שארשום לך מכתב ליום אהבה והוא יישלח אליך למקום הארור הזה".

היא המשיכה לומר בדברי ההספד: "היית חבר הכי טוב שלי והכי טוב שלי ושל כולם, הגיבור של החבורה. יש לי רק בקשה אחרונה תתן לי כוחות להמשיך בלעדיך - היית כל החיים שלי והמשמעות שלי לקום בכל בוקר, לא היה יום שלא הייתי מספרת לכולם מי זה בעלי. אני מבקשת שכל מי שכאן ישלח לי זיכרונות, אני בטוחה שהוא היה משמעותי לכולכם. אני אוהבת אותך ומצדיעה לך, רק תגיד לי מי יחבק אותי ויבטיח שאני לא אכנע בסוף. ביי אהוב שלי בסוף עוד ניפגש".

**רעייתו של רס"ן דוד ז"ל ספדה: "מי יבטיח
שאני לא אכנע בסוף"**

רעייתו דפנה ספדה לבעלה: "אהוב שלי, הגיבור הכי גדול שלי ושל כולם אינני מסכמת מסע של שבע שנים ביחד, אני לא רוצה את זה. אני רוצה שתחזור ותגיד לי שהכל זה רק חלום רע. אי שם כשהייתי קצינת סגל צעירה ואתה בדיוק יצאת למלט"ק (המכללה לפיקוד טקטי) שם הכל התחיל, עד היום היינו מתווכחים מי התחיל עם מי. אני זאת שהתחלתי איתך, איך אפשר שלא, משיחה אחת הבנתי מי אתה, ומשם הכל התחיל. אתמול הסתיים המסע שלנו. לפני שנה וחודשיים ב-6 בדצמבר 2022 הגיעה המתנה שלנו לחיים, יהלי שלנו, המתנה שלנו".

"רק הבוקר עוד דיברנו בוואטסאפ. אתמול שלחתי לו הודעה אם קר לו, ואם אכל", שחזרה אמש דפנה בבכי כשחבריה לשירות הצבאי סביבה. "הבוקר סיפרתי לו שהיה לי בוקר קשה. ידעתי שהוא נלחם בעזה בקרבות עם הגדוד שלו. לא האמנתי שיקרה לו משהו רע. אחרי כמה שעות - כשאני בבסיס - הודיעו לי שנפל".

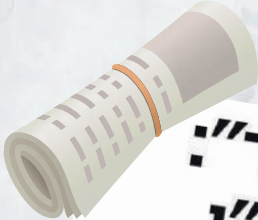

דפנה משיכה בהספד:

"הוא היה הבעל והאבא הכי טוב בעולם. ידעתי שהוא בעזה נלחם. בהתחלה יותר דאגתי, אפילו שאני קצינה בצבא ויודעת מה קורה. דוד לא סיפר לי על המלחמה, לא רצה להדאיג אותי. רק אמר הכול בסדר", סיפרה. "הוא היה בפעם האחרונה בבית לפני שבועיים. הוא היה מאמן טניס לפני הצבא, והבטיח שיהפוך את יהלי לשחקנית טניס".

"פעלת כגיבור ונפלת כגיבור": מאות ליוו למנוחות את רס"ן דוד שקורי ז"ל בדרכו האחרונה

רס"ן דוד שקורי מרחובות היה סגן מפקד גדוד 601 בחיל ההנדסה הקרבית • הוא הותיר אחריו אישה ותינוקת בת שנה וחצי • רעייתו דפנה ספדה לו: "אני אוהבת אותך ומצדיעה לך, רק תגיד לי מי יחבק אותי ויבטיח שאני לא אכנע בסוף" • אמו של דוד ז"ל, שביום הולדתה ספדה לבנה אמרה: "ציפיתי שתתקשר אליי היום, לאחל לי מזל ליום הולדתי אבל ה' בחר דרך אחרת"

חבר ילדותו של דוד, מיכאל, ספד לו: "מאתמול אני רואה את התמונה שלך בכל מקום, לא מאמין שזה אמיתי. קיוויתי לקום בבוקר ולגלות שזה חלום, לצערי זה אמיתי. מגיל שלוש אנחנו חברים, תמיד היית בשבילי כמו חלק ממני, מאתמול זה נגמר. אם אנשים היו יודעים מי היית, כמה עוצמות וענווה היו בך, למזלי אני יודע. אני הייתי שם מההתחלה. מאז שהחלה המלחמה ידעתי שמשוהו רע יקרה, הרגשתי את זה בבטן ושמרתי לעצמי, לא סיפרתי לאף אחד. כנראה שה' רוצה לקחת אליו את הטובים וזהו זה. אני לא יודע איך ממשיכים מכאן, אני אעשה מה שהיית רוצה - אלך בדרכך ואותה אשמוה. מקווה שתתן לנו את הכוחות שלך, אני יודע שניפגש בסוף, אוהב אותך וכבר מתגעגע."

לאחר מכן, אחותו של דוד, יפית, ספדה: "איך בכלל סופדים אח, את האח הגדול שלי, כמו אבא שני היית בשבילי. אפילו כשהיית בעזה, במקום שאנחנו נהיה אלו שדואגים לך, אתה היית זה שדאג לנו. היית מסוג האנשים שרק צריך להסתכל להם בעיניים כדי לראות כמה הוא טוב. לפחות השארת לנו מתנה, את יהלי, וכמה אהבת אותה. אי אפשר לתאר את הניצוצות שהיו לך בעיניים כשהיית רואה אותה. כואב לי הלב שיהלי לא תזכה להמשיך ולהכיר אותך בתור אבא, היה לה את האבא הכי טוב ומכיל שהיא תוכל לקבל. מי חשב שדבר כזה יכול לקרות, אתה הרי הכי חזק הכי גיבור. אלוהים בחר לך סוף אחר - הוא לוקח את הטובים ביותר. אני אוהבת אותך, תמיד תהיה בליבי".

מפקד הגדוד המשיך לומר בדברי ההספד: "דוד אח וחבר יקר שלי, היית הס' מ"פ שלי וזכיתי לפקד עליך גם בתפקידך כסמג"ד. בחודשים האחרונים פעלת לצידי ולצד לוחמי הגדוד כתף לכתף, חווינו רגשי אושר וסיפוק אחרי פיצוץ תשתיות חמאס, וגם שיתפנו אחד את השני ברגעי קושי וגעגוע". הנעת את הלוחמים לפעול ולהלחם בסמטאות וברחובות עזה, פעלת בנחישות ובדבקות במשימה, אנשי הגדוד יעידו כמה דאגה ואהבה הענקת ללוחמים, נוכחת בעבורם גם ברגעים הקשים. תודה לך על האדם המיוחד שהיית, דמותך הייחודית תלווה אותנו גם ברגעים הקשים. פעלת כגיבור ונפלת כגיבור, נוח על משכבך בשלום".

אחיו, גיא, ספד לו: "דוד מלך ישראל זה מה שהיית
בשבילי ובשביל כל המדינה הזאת. איך אני מספיד
אותך, היית הדבר שהכי סמכתי עליו בעולם. תודה
על כל מה שעשית בשבילי, בשביל המשפחה. אחי
הבכור, איך כל העולם התהפך עליו בשנייה. אנחנו
נהיה משפחה עם שמחת חיים בדיוק כמו שאתה
רצית שנהיה. אני לא אתן למחבלים הארורים האלה
לנסות להרוס לנו את המשפחה, אנחנו נקום. אני
מבטיח לך שאנחנו נשמור על יהלי, שכל כך אהבת,
אתה הגאווה שלנו ושל כל עם ישראל. אתמול
כשנסעתי לעבודה, הייתה לי מחשבה טורדנית ורעה,
שאני אעמוד פה היום ואספיד אותך. כולנו אתמול
לבשנו שחור בלי לדעת כלום. אני לא יודע איך אני יכול
לקבור אותך, לעמוד מעליך אני לא מעכל את זה
שאתה לא איתנו. תודה ששמרת עלינו, עכשיו אתה
שומר עלינו מלמעלה, השם ייקום דמך".

לידור שמבה, שכנו של דוד שקורי, סיפר: "דוד היה אדם מיוחד עם לב זהב, קשוב לסביבה ותמיד שמח לעזור בכל שעה. הוא היה איש של אנשים. הפקודים שלו זכו במפקד מיוחד. דוד היה שכן טוב וחבר יקר. זוהי אבדה גדולה לעם ישראל ולצה"ל".

אריאל ברנשטיין ספד לחברו: "דוד שקורי איש שקט וצנוע, מכיר אותו מאז שאנחנו ילדים קטנים. שום דבר פה לא הוגן. כואב כואב כואב".

בקטע שצולם ופורסם בטיקטוק לפני המלחמה, הסביר רס"ן שקורי ז"ל למה בכל חטיבת שיריון יש גדוד הנדסה. "הנדסה ושיריון עובדים תמיד ביחד. אין דבר כזה לחוד. הורסים מבנים, יש פשיטות חבלה ואנחנו תמיד מסייעים לשיריון", סיפר. "הם לא יוכלו לעבור ולבצע משימות אם הצירים לא יהיו פנויים. ממש עובדים יחד, צוות קרב משולב".

כל הזמן / ישי ריבו

ופאז עצוב ושונה כאן

הייתי מוסיף לתאר, רק שאתה לא פוכן
רצית רק שנשמה, איך שידעת להיות אח
כל הזמן

ופאז כלום לא פוכן פאליו

תגלה לנו איך היית תופך, כרגע עכשיו
כמו שתמכת אהבת ודאגת
תמיד לכל אחד

כל הזמן

אבל מה שבטוח, שטוב לך שמה
ואת כל הכבוד הראוי בעולם, מגישים לך לפעלה
אחרת לא היית מוסיף לחייך אלי, ביום ובלילה
כל הזמן

ופאז, חושבים יותר פעמיים

תגלה לנו איך, אפשר לחייך

גם כשקשה עדיין,

כמו שחייכת, שיפחת, ושפחת,

תמיד עם כל אחד

כל הזמן

אבל מה שבטוח, שטוב לך שמה

ואת כל הכבוד הראוי בעולם, מגישים לך לפעלה
אחרת לא היית מוסיף לחייך אלי
ביום ובלילה, כל הזמן

"כל אחד מלוחמיו הלך אחריו באופן מלא"

מפקד גדוד 601, סגן אלוף שמעון עורקבי, ספד לסגנו כך: "אנחנו עומדים כאן יחד עם משפחתך, חבריך ויקיריך. אנחנו עומדים בפני פרידה שאינה נקלטת. בבוקר 7 באוקטובר נפתחה מתקפת פתע רצחנית על מדינת ישראל, צה"ל נמצא באתגר קשה ויצא למלחמה שעודנו נמשכת. גם בשעה זו לוחמי ומפקדי גדוד 601 נלחמים בעוז ולכן נבצר מהם להגיע לכאן ולחלוק עמך. דוד, התגייסת לשירות משמעותי בחיל ההנדסה הקרבית, עוד בהכשרה סומנת כלוחם מקצועי שראוי להוביל ולפקד. כחלק מתפקידך כסגן מפקד הגדוד השכלת להוביל את הכוח בפיקודך להישגים משמעותיים, לאורך כל שירותך כקצין וכמפקד לוחם ראית בתפקיד חשיבות עצומה וביצעת את דרכך באופן מעורר הערכה. היית מפקד ערכי ומקצועי, כל אחד מלוחמיו הלך אחריו באופן מלא. מעל הכל – היית איש משפחה למופת – בן, אח ואבא אוהב ומסור.

דוד הי"ד נקבר ביום
הולדתה של אימו. היא
ספדה לבנה ואמרה:
"ציפיתי שתתקשר אליי
היום, לאחל לי מזל טוב
ליום הולדתי, אבל הקב"ה
בחר בדרך אחרת..."

יפית, אחותו של דוד,
מספרת שתמיד דאג לה.
היא גם מספרת על
הודעה שקיבלה ממנו
כשהשתחררה מהצבא:
"אחותי, אני גאה בך
שהיית תצפיתנית. כל
הכבוד לך! זה תפקיד
מאוד קשה וזה לא מובן
מאליו."

"דפנה, אשתו, מספרת:

**'דוד היה עושה הכל בחיור, ולזכותו אנחנו מאוד
משתדלים לאמץ את פנהגו זה.**

**אי אפשר היה להתעצבן עליו. הוא היה אדם עם
לב זהב, הכי טוב שיש. תמיד עזר לכולם, היה
האבא והבעל הכי טוב בעולם, והחבר הכי טוב
של כולם.**

**הוא היה מסור לתפקידו בצבא ולחייליו עד הסוף,
והרבה מעבר לזה. תמיד חשב קודם כל על
הזולת ורק לאחר מכן על עצמו.
אי אפשר היה שלא להתאהב בו."**

סבתו של דוד מצד אמו
מספרת על הקשר
המיוחד ביניהם:

"לא היה מדובר רק
בנכד, הוא היה גם כמו
חבר. הוא תמיד דאג לי."

פז, חברתה של יפית אחותו, מספרת שלא משנה
כמה דוד היה עסוק, הוא תמיד זכר את כל
הדברים שקשורים ליפית, חשב עליה והתעניין
בה. בימים רגילים, היה מגיב על כל סטורי
באינסטגרם שיפית העלתה, וגם באירועים
מיוחדים, הוא תמיד זכר אותה וכתב לה:
"בהצלחה בטקס", "תהני בטיול" ועוד.

גם אם לא תמיד היה יכול להגיע ולהיות קרוב
פיזית, היה חשוב לו להיות נוכח – דרך הפלאפון
וכדומה.

פז מוסיפה כי בארוחה שגבריאלה הכינה לכבוד
דוד כשחזר הביתה מהמלחמה, ניתן היה לראות
עד כמה היה חשוב לו "לראות" את כולם ולתת
לכולם הרגשה טובה. גם היא, שהייתה נוכחת
בארוחה המשפחתית, הרגישה עד כמה היה
חשוב לו לגרום לה להרגיש בנוח.

חברו של דוד, מיכאל, מספר:

"רוב האנשים בשנים האחרונות מכירים את דוד כדוד המפקד, אבל אני מכיר אותו קצת שונה מכולם. ההיכרות שלנו נמשכה 27 שנים, בהן היינו החברים הכי טובים. דוד היה איש צנוע מאוד שאהב לעשות דברים בשקט ובלי רעש מיותר. היה אדם שידע להתמיד במה שהוא עושה. הוא היה מקצועי בכל דבר שהתעסק בו ושאף להיות הטוב ביותר. לדעתי, הכוח שלו היה יכולת ההתמדה שלו בדברים, והכוח רצון העז שהיה לו להצליח בדברים שאהב והתעסק בהם, מעבר לזה שהיה איש חזק מאוד פיזית ופנטלית.

אני זוכר שביום שהתחתנתי הייתי צריך מנו טובה כשהייתי בלחץ לפני החופה, והוא היה הבנאדם שהכי סמכתי עליו באותו רגע. הייתי בטוח שהוא יעזור לי ואני יכול להיות רגוע. אני ממש זוכר את הפנים שלו כשהוא בא אליי לחדר חתן כלה. אני כל כך מתגעגע אליו.

עם דוד יש לי אינספור רגעים, שפחים בעיקר. המון צחוקים וחוויות בלי סוף. מהימים ששנינו היינו בגן, הולכים לבית אחד של השני באופן קבוע להמשיך לשחק ולהתחפש לבאטמן וסופרמן, ועד לשנים האחרונות כשהוא התחתן והפך להיות אבא ובעל משפחה. ממש חיים שלמים.

מעבר לזה שהיה מפקד נערץ, הוא היה גם חבר שהיה הכי כיף בעולם לבלות איתו ולהתייעץ איתו על דברים. מעולם הוא לא דיבר לשון הרע על אף אחד, תמיד ראה את הטוב בכל דבר. היה אופטימי, חייכן וקליל."

המשך דברי פיכאל, חברו של דוד:

"כשדוד נהרג, כל החברים אפרו שדוד לא היה מוציא פילה רעה מעולם על אף אחד. זאת הייתה הגדולה שלו והתכונה הכי יפה שלו. הוא לא חיפש לראות רע באנשים, אלא את הטוב שבהם, וזאת פעלה ענקית שראויה להערצה. לראות את הטוב שבכל אחד. לדעתי, זה היה החינוך שהוא קיבל מזהבית ומההורים המדהימים שלו.

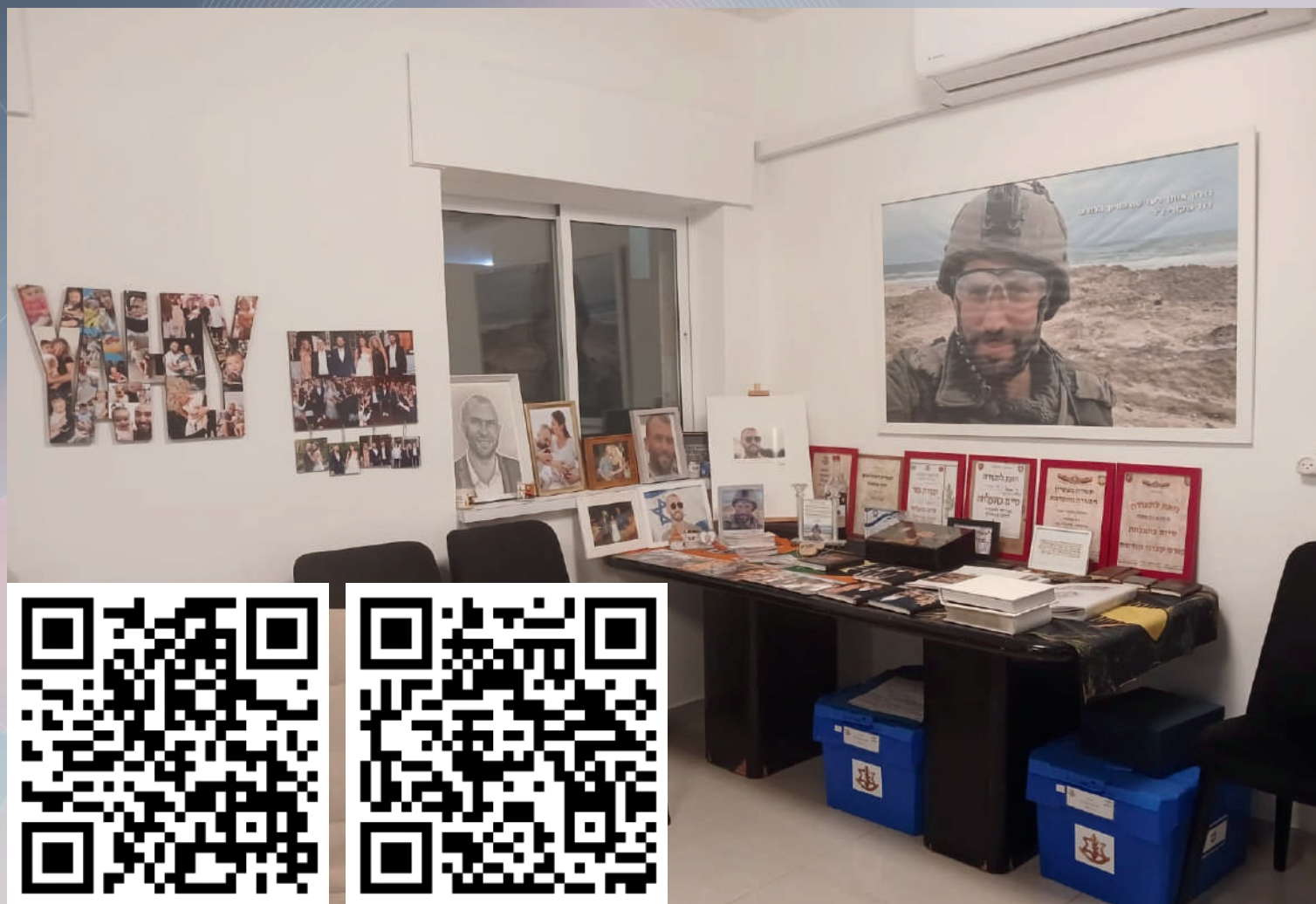
דוד, לפני שהתגייס, לא היה 'מהפורעלים' שהיו בשכבה שלנו, אבל אחרי שהוא נכנס לצבא הוא התאהב בפערכת והתקדם בסולם הדרגות לאט לאט, שנה אחרי שנה, בהתמדה ונחישות, עם כל הקושי שבחיי צבא וכל הסכנות שבם. כולם אומרים שלא האמינו שדוד יפול בפלחמה. הוא היה בן אדם כל כך אחראי, שקול, וויוגר בנשמה שלו. בכל פעם שהייתי שואל אותו למה הוא חתם עוד שנה בצבא ולמה הוא ממשיך כל כך הרבה שנים, כי חיי צבא זה לא דבר פשוט שפתאים לכל אחד, הוא היה עונה לי תמיד שהוא אוהב את העבודה עם האנשים. היה מאוד חשוב לו הצד השני. תמיד הוא דאג לחיילים שלו לפני עצמו. לא חיפש את הכבוד והאגו שיש למפקדים, אלא 'ירד' לנפש של כל אחד ואחד מהחיילים שלו ו'הרים' אותו.

הייתה לו נשמה טהורה ובהיים לא חיפש לעשות רע.

אני אוהב אותו מאוד ואתגעגע אליו כל חיי."

הנצה

הנצחה שעשו
בבית הוריו

גבריאלה, איצו של דוד,
קיבלה פתנה - שרשרת
פכספ אפיתי עם חריטה של
דמותו של דוד, פאדס שהיא
לא מכירה ואפילו לא חשף
את שמו.

דוד ד'אור שר באזכרה
של דוד

ראיון אפא של דוד ב"כל העיר"

מעשות הכל בחיור

רס"ן דוד שקורי הי"ד

נפל ב-כ"ז בשבט התשפ"ד, 6.2.24
בקרב בצפון רצועת עזה

גִּיבוֹר של העולם ילד,
עם חִיּוֹר של מלאכים "
לצכר רס"ן דוד שקורי הי"ד
סמ"צ 601
נפ' בז'אנר ע"ג 6.2.24
@remember_davidshakuri

לזכרו של
רס"ן דוד שקורי הי"ד
1993-6/2/2024
לכ זכה שתמיד חיין
@remember_davidshakuri

לעולם הכל בחיור
רס"ן דוד שקורי הי"ד
סמג"ד 601
נפל בקרב ברצועת עזה
ב-כ"ז בשבט התשפ"ד 6.2.24
@remember_davidshakuri

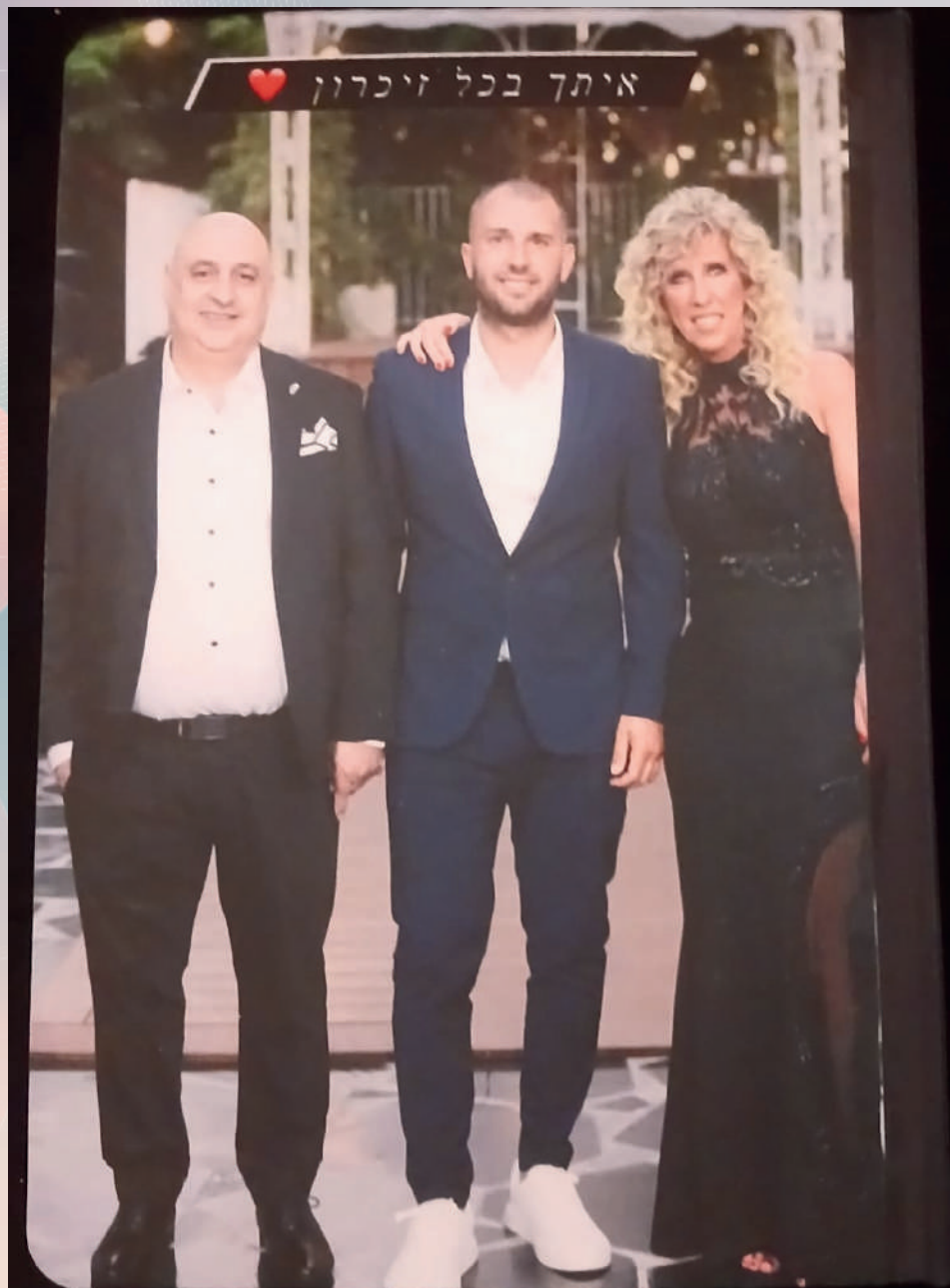

משלוחי פנות בפורים
להנצחתו

אביו ששון שר

כיוון שדוד ניגן בגיטרה ופסנתר ואהב מאוד
 מוזיקה, לקראת יום הולדתו ה-31 (ב-15/6/24),
 הזמינו הוריו את כל הקרובים לדוד לערב שירה
 תחת הכותרת "שרים וזוכרים את דוד שלנו"
 אמו של דוד הכינה שירון שכולל את השירים
 שאהב דוד.

אחותו יפית וחברתה שהו בתאילנד שלושה חודשים לאחר שדוד נהרג, והיה חשוב להן לשתף ולספר על דוד ז"ל ועל האישיות המיוחדת שהוא היה. הן כתבו עליו בהרבה קבוצות וואטסאפ, פייסבוק, וגם בקבוצות של תאילנד. הן קיבלו המון תגובות מחיילים כמו: "אין על שקורי" ו-"הסמג"ד הכי טוב". ליפית היה חשוב לדעת איך הם הכירו את דוד, ולכן שלחה להם הודעה. אחד מהם סיפר כי טייל בזמן שדוד נפל, וכששמע על כך היה בהלם מוחלט ולא יכול היה לעשות דבר. הוא גם סיפר שבגלל שטייל לבד, לא היה לו את מי לשתף, והוא חיכה לפישהו שיכול לחלוק איתו את רגשותיו הקשים. זהו רק אחד מהסיפורים שמעידים על כמה חייליו אהבו אותו. הסיפור של החייל נחם בפעט את יפית.

ביום הזה
ביום הזה
ביום הזה
ביום הזה

ביום הזה

ביום הזה
ביום הזה
ביום הזה

ביום הזה

ביום הזה
ביום הזה
ביום הזה

ביום הזה
ביום הזה
ביום הזה

ביום הזה
ביום הזה
ביום הזה

רס"ן דוד שקורי

כותבים לזכרם - בתי הכנסת והקהילות, שכונת ארנונה, ירושלים

ביום הזה
ביום הזה
ביום הזה

ביום הזה
ביום הזה
ביום הזה

תודה רבה

ללא מילים

על המתנה של
החיים שלך בדי
לשמור על חיים
שלנו חיבוקים
אין סוף למשפחה
השכולה שנתנה
את מתנת האבי
יקרה לקדש אותנו
עם ישראל
גאל

ביום הזה

ביום הזה

ביום הזה
ביום הזה
ביום הזה

ביום הזה

ביום הזה

ביום הזה

ביום הזה
ביום הזה
ביום הזה

העמודים נשמרו בקרן שיקורי סך כן ששון ואבריאולר

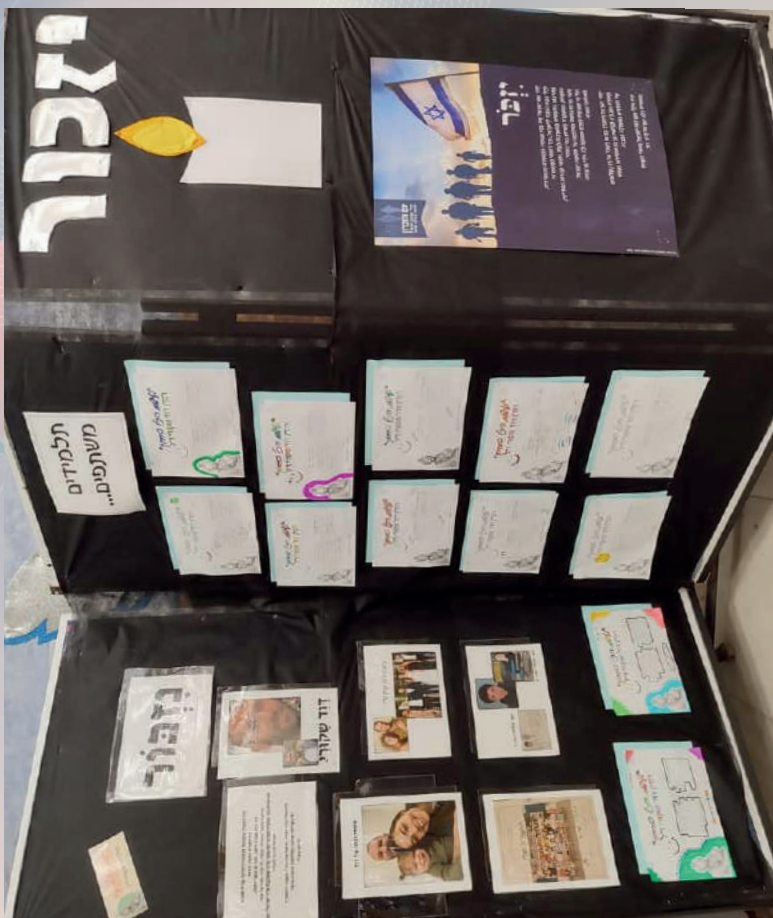

13/4/24

בפרתון הלילי בתל אביב, לזכר הנופלים בפלחמת "חרבות ברזל",
 הוריו של דוד הקימו עמדה לזכרו.
 רבים פחיילו של דוד, לצד כל המשפחה המורחבת,
 השתתפו בפרתון ה-5 ק"מ.

פרתון לילי תל אביב

14/05/24-

פרויקט "אמץ נופל" לזכרו של דוד התקיים בבית הספר תל"י גאולים, שם למד דוד בביה"ס היסודי. בית הספר בחר בדוד כגיבור מופת, והילדים ילמדו עליו ועל הערכים שהיו לו באופן קבוע בכל שנה. הילדים שאלו שאלות, ובסופו של דבר ערכו סרטון לזכרו

פרויקט "אמץ נופל"

17/07/24-

בבית הספר גימנסיה ירושלים, בו למד
דוד בחטיבה ובתיכון, ערכו ראיון עם
איצו להנצחתו לקראת יום הזיכרון.

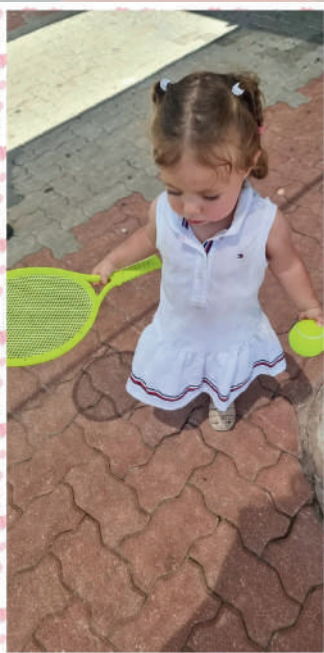
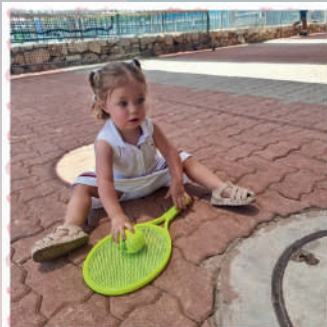

30/04/24

הפעם הראשונה שמשפחתו ראתה את האבן על שמו
בהיכל הזיכרון בהר הרצל הייתה מרגשת מאוד.
לאחר מכן, המשפחה נסעה לכרם שלום, שם נפגשו
עם הגדוד של דוד ז"ל. הם חילקו ערכות לכל החיילים
ועלו על ה-D9 והנפירה שהייתה שייכת לדוד.

מרכז הטניס והחינוך ירושלים חנך
בתאריך 28/6/24 גן טיפולי-קהילתי
בסיועה של משפחת דוד, לזכרו של
רס"ן דוד שקורי הי"ד, במקום שבו
שיחק מגיל 6 ועד גיל 17. בפהלך
האירוע הוגש כיבוד למשתתפים,
נכחו אנשי כנסת, שחקני טניס וצלפי
מגנטים שהנציחו את המעמד.
בגן הוצב ספסל שעליו נחרת המוטו
של דוד: "לעשות הכל בחיוך".
בנוסף, המחבט של דוד שבו שיחק
כל ילדותו הוצב גם הוא במקום, עם
אבן ירושלמית המשמשת כמסגרת..

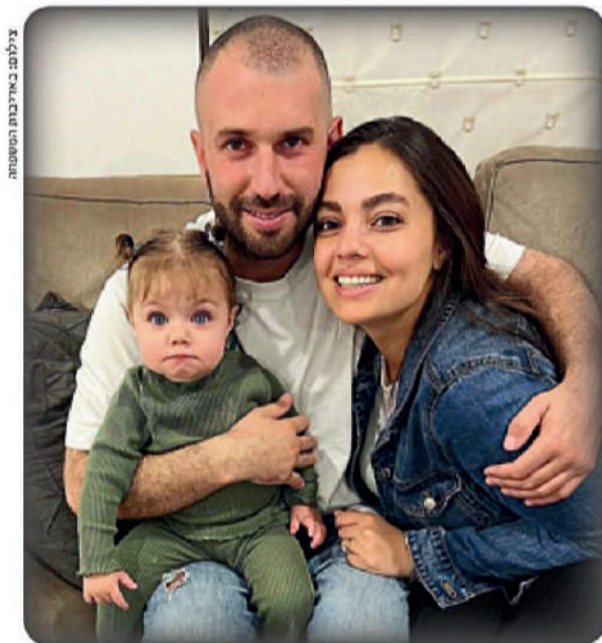

דוד

סיפור אחד על גיבור שנפל, מתוך למעלה מ־600

צליל: באדיבות השטות

דוד שקדי ז"ל, עם אשתו דפנה ובתם יהלי. תפקידנו לא לעזוב אותם לרגע

שישק יום אחרי יום ונראה כמו דוד השחקן של פעם – התשוקה לטניס בעיניים, האמוציות והמלחמה גרמו לו להסתער על כל דור.

כשהגעתי לנחם את משפחתו הם סיפרו לי שתיכנן אחרי שיפוש מהצבא לעסוק בטניס, שאותו ראה ככלי חינוכי. אז יחד עם המשפחה ומרכז הטניס (ובעזרתם האריכה של ראש העירייה ולשכתו של אביגדור ליברמן, שמשחק גם הוא במרכז בירושלים), יומנו הקמת גינה טיפולית מיוחדת במרכז, שנחנכה בשישי שעבר. רבים הגיעו לשם. המחשב של דוד ו"ל נמצא בגינה לזכרו בתוך אבן ירושלמית, במרכז הטניס. עליו מתנוססת מרבקת סמיילי שדור הרביע.

חיילי ומשפחתו סיפרו לי שדור ביקש שהכל תמיד ייעשה בחיוך, וכשהיה הקטנה רצה על המגרש כשקיימנו משחקי ראוות לזכר אביו, כולם באמת חייכו אליה. לטקס חנוכת הגינה הגיעו גם ליאור סושרד, רן בן שמעון, גורי אלפי, אנרי ריוני, אלכס שטיילוב, יונתן כהן ואורחים נוספים, שבאו לחלוק כבוד לגיבור הישראלי. "דוד", אמרתי שם, "הלב כואב מההבנה שאהיה לא תוכה לראות את יהלי גדלה, אבל אני מבטיח לך שהיא תדע תמיד איזה אבא היה לה ותרגיש זכות להיות בתך. אני גם מבטיח לך שאנחנו לעולם לא נשכח את גבורתך ונשתדל להיות ראויים".

דוד שקדי הוא אחד ממאות החיילים שאיבדנו. כל אחד מהם הוא עולם. כל אחד שהלך דוהר אחרי לבבות שבורים וכואבים. חלל שאי אפשר יהיה למלא. לעיתים נראה כי מלאה הארץ צער ובכי ואין בית שאין בו מות. הלוואי שיהיו למשפחות הנופלים הכוחות לקום. תפקידנו לא לעזוב אותם לרגע. להיות כאן איתם כבאבם. ובבניין ציון נגחם. שבת שלום. ✕

5

"דוד", אמרתי בטקס, "הלב כואב מההבנה שאהיה לא תוכה לראות את יהלי גדלה, אבל אני מבטיח לך שהיא תדע תמיד איזה אבא היה לה ותרגיש זכות להיות בתך"

1 דוד הוא אחד ממאות החיילים שאיבדנו במלחמה הזו שעוד לא הסתיימה. מעל 600 נשמות טהורות וקדושות שעלו בסערה השמימית. דוד הוא אחד מאותם חיילים ששילמו בחייהם כדי שישאל תוכל לעמוד מול מבקשי רעתה. אין מלחמה צודקת מוז שיצאנו אליה לאחר הטבח הנורא, מלחמת אין ברירה נגד איב, אכזר, שאם הגיבורים האלה לא היו עומדים מולו, היה שוחט ללא רחם את כולנו, עד אחרון הילדים שלנו. קשה להספיק לספר את סיפוריהם של כל הנופלים במערכת הזו, סיפורי גבורה יוצאי דופן של ישראלים פשוט מדהימים, שהסתערו ללא פחד ושילמו בחייהם בזמן שהגנו על המולדת.

רס"ן דוד שקדי ז"ל הוא אחד מאותם גיבורים.

2

6 ב' בפברואר הוא נפל בעזה. דוד שירת בחטיבה 401 כסמג"ד הנרסה. הוא נפל ביום הולדתה של אמו.

"ציפיתי לשיחה ממנו באותו היום", היא סיפרה, "שיתקשר להגיד לי מול טוב. אבל אלוהים בחר אחרת". אביו סיפר שסמך מאוד על דוד, וכיוון שבנו אמר לו שהכל יהיה בסדר, שאל את החיילים שבאו לבשר את הבשורה המרה שוב ושוב אם זה בטוח, אולי נפלה טעות.

סבתו, שעלתה לארץ מארגנטינה, אהבה את דוד מאוד. נכד ראשון, קצין בצבא, עטרת ראשה. כשנפל הבטיחה שלא תעזוב את כתו, יהלי. תעטף אותה באהבה.

כארגנטינאי דוד אהב מאוד אסאדו, ואחרי מותו פורסם באינטרנט מתכון מיוחד של הבשר. בריק כמו שדור אהב.

3

דוד היה נשוי לרפנה המקסימה ואבא ליהלי המתוקה. חוריו ואחיו הם ירושלמים בכל הוויתם. מישו שלח לי הודעה בפייסבוק: "היי חנוך, היום איבדנו חבר שמגיע בכל חיפשה מהצבא למרכז הטניס, אתם בטח מכיר אותו בפנים".

מרכז טניס בישראל הם קהילות, ומרכז הטניס בירושלים במיוחד הוא מקום כזה שמחבר אנשים ומספק הפוגה של נחת בעיר שאיננה מהשפיות בעולם. לא הכרתי את דוד באופן אישי, אבל הלכתי לנחם את משפחתו שקורי. קשה לי בניחומי אבלים. בביקורי פצועים אני משתמש בהומור כדי להתקרב ולשמה, אבל בבתי אבלים הכאב לופת אותי בעוצמה. אני מסתובב עם כאב המשפחות גם זמן רב אחרי, ומרגיש אותו מעת לעת פזיות בגוף. אני גם לא מצליח למצוא מילים שינחמו באמת, רק מבטיח לעצמי תמיד אחרי נחום אבלים לעשות מאמץ להיות קצת יותר טוב לעילוי נשמתו של הנפטר. כדי להיות ראוי.

דפנה, אלמנתו של דוד, היא אישה צעירה, בת 27, שמשרתת בקבע. לדוד ורפנה נולדה יהלי, והחלום של דוד היה ללמד אותה טניס ולהעביר אליה את אהבתו למשחק. דוד שיחק טניס בילדותו במרכז הטניס בירושלים (שבו גם אני משחק), והיה הבטחה גדולה. לבר המצווה שלו ביקש להיפגש עם אנרי רם, שאותו העריץ. אביו לקח את דוד לאנרי, והם שיחקו יחד טניס. יש מזכרת מתועדת מהאירוע, שצולמה במצלמת וידאו ישנה. כשיצאתי מהשבעה צילצלתי לאנרי לספר לו על כך, והוא יצר קשר עם המשפחה. הם גם שלחו לו את הסרטון.

4

בגיל 18, למרות שדור יכול היה לבחור במסלול של ספורטאי מצטיין, הוא בחר בקריירה צבאית. רצה לשמור על המדינה. בריעבר זו הייתה החלטה נכונה. בגיל 30 וקצת נפל על משמרת ארצנו, לאחר שהשתתף באינספור מבצעים לגילוי ופיצוץ מנהרות טרור.

כשבועיים לפני תחילת המלחמה דוד שיחק טניס בפעם האחרונה. חבריו סיפרו

חנוך דאום בטקס חנוכת פארק הטניס
לזכר דוד הי"ד

בערב ראש השנה נרים כוסית יחד
לעילוי נשמתו של גיבור ישראל,
אהובנו רס"ן דוד שקורי הי"ד

מוזמנים לרכוש גם לשולחן החג שלכם <<
קוד 10% הנחה: שקורי

Wineandfriends.co.il

יאות להנצחתו ולעילוי נשמתו

לוחות שנה להנצחתו

גבריאלה, אפא של של דוד:

"חלפתי שבוע לפני ה-30 של דוד, שדוד נכנס הביתה פעזה כולו פלוכלך ואני כל כך שמחה, פנשקת אותו ופחבקת אותו, והוא אופר לי: "אפא, נראה לך שאני אשאיר אותך ככה? הכל היה חלום רע" ואני פפשיכה לנשק אותו ופריחה את הריח של הפדים והוא פחבק אותי גם... פתאום דוד התיישב בפטבח ואפר לי "אני חייב לפצוא תמונה לדפנה שתאמין לי שאני בחיים" והוא פדפדף בנייד בשביל לפצוא תמונה טובה ולשלוח לה... אני פתעוררת בבהלה ב-4 בבוקר, פאוד פאוכזבת שזה היה חלום... בבוקר לפחרת, בשעה 8 בבוקר, פצלצלים בדלת, אני פותחת ורואה בן אדם דתי שמגיע עם 100 ספרי תהילים כאשר התמונה של דוד גדולה ופפוסגרת ... כשסיפרתי לו על החלום, הוא היה בהלם!! הוא הגיע ל-30, בשביל לספר את החלום שלי, ובשביל להסביר שאין פקריות בחיים. הוא היה אפור להגיע יופיים לפני, והגיע בדיוק ביום שאני חלפתי. התמונה שדוד רצה לשלוח לדפנה אישתו היתה פפוסגרת בספרי התהילים."

ארגון
יד לבנים

ארגון להנצחת חללי מערכות ישראל
וטיפול במשפחות (ע"ד)

משרד החינוך

אלבום זה הוא חלק מתוכנית ההנצחה הארצית, מיזם חברתי וערכי, אשר במסגרתו בני נוער פוגשים משפחה שכולה, לומדים ושומעים על יקיר ליבה ומכינים אלבום הנצחה.

התלמידים המשתתפים בתוכנית זו, מבצעים את פעילותם במסגרת תוכנית המעורבות החברתית. התלמידים מלווים בכל שלבי הפעילות על-ידי פרחי הוראה מהמכללות האקדמיות לחינוך.

תוכנית זו נעשית עם השותפים הבאים:

- ארגון "יד לבנים"
- אגף בכיר הכשרה והתמחות עובדי הוראה- משרד החינוך
- עיריית ירושלים
- מכללה ירושלים
- על יסודי גבעת גונן

לווי והנחייה:
קיילא ברכה פרלשטין

כתיבה ועריכה:
תקווה ז'גוב
מאירה ברודי